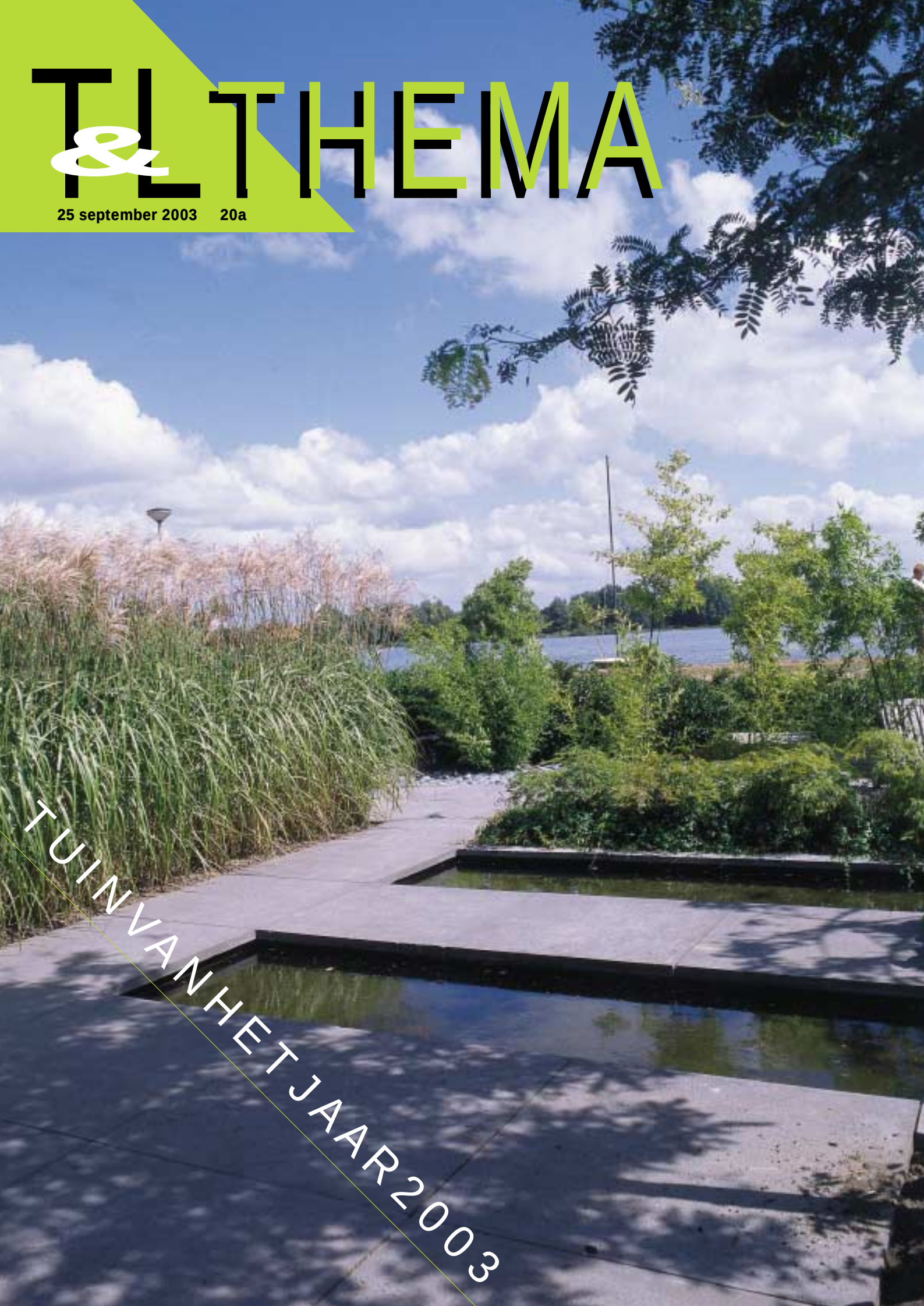

T&L THEMA

25 september 2003 20a

TUIN VAN HET JAAR 2003

> colofon

Wendy Bakker
Hoofdredacteur
(071) 565 96 55

Jacob van Megen
Redacteur
(071) 565 96 53

Paula Klap
Redacteur
(071) 565 96 54

Angelique Bosman
Bureauredacteur
(071) 565 96 51

Joachim Koutstaal
Stagiair
(071) 565 96 56

Bert Hassing
Vormgever
(071) 565 96 64

Ferry Noordam
Fotograaf
(071) 565 96 74

Gerdien de Nooij
Fotograaf
(071) 565 96 74

Grafisch basisontwerp: Stefan Hensing
Met medewerking van Ruud Aanhane

> © 2003, Reed Business Information. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Algemene voorwaarden: op alle aanbiedingen, offertes en overeenkomsten van Reed Business Information zijn van toepassing de voorwaarden, welke zijn gedeponeerd bij de Kamer van Koophandel te Amsterdam. Uitgever en auteurs verklaren dat dit blad op zorgvuldige wijze en naar beste weten is samengesteld, evenwel kunnen uitgever en auteurs op geen enkele wijze instaan voor de juistheid of volledigheid van de informatie. Uitgever en auteurs aanvaarden dan ook geen enkele aansprakelijkheid voor schade, van welke aard ook, die het gevolg is van handelingen en/of beslissingen die gebaseerd zijn op bedoelde informatie. Lezers wordt met nadruk aangeraden deze informatie niet geïsoleerd te gebruiken, maar af te gaan op hun professionele kennis en ervaring en de te gebruiken informatie te controleren.

> voorwoord

> Voor de vierde keer brengt Tuin&Landschap een verslag in woord en beeld van de zes genomineerde tuinen die strijden om de eretitel 'De Tuin van het Jaar'. Het Hoveniers Informatiecentrum (HIC) organiseert jaarlijks deze hovenierswedstrijd. Doel van de wedstrijd is het bevorderen van het vakmanschap van de hovenier en van de professionele tuinaanleg.

> Een jury afkomstig uit de Vaste Keurings Commissie (VKC) beoordeelde de afgelopen maanden 31 tuinen die door hoveniers uit heel het land zijn ingezonden. Van deze tuinen zijn er veertien bezocht en daaruit zijn de zes genomineerde tuinen gekozen.

> Behalve dat de tuinen gekeurd worden door een vakjury, heeft een persjury bestaande uit tuinjournalisten en een tuinenfotograaf, een aantal tuinen beoordeeld. Hierbij hielden zij steeds de smaak van de consumenten voor ogen. Net als verleden jaar leidde dit tot een andere jury-uitslag dan die van de vakjury. De tuin die als beste door de persjury is beoordeeld, krijgt de persprijs.

> Voor de redactie van Tuin&Landschap biedt de wedstrijd een goede gelegenheid om het werk van een groot aantal hoveniers te tonen. Gekoppeld aan de deskundige jurering van de vakjury geeft de tuinenwedstrijd een beeld van de creativiteit, originaliteit en aanlegkwaliteit van de Nederlandse hoveniersbedrijven.

> T&L thema 'Tuin van het Jaar 2003' is het derde themanummer dat dit jaar bij T&L verschijnt. Eerder zijn de themanummers 'Klanten werven, klanten binden' en 'Schimmels en boombeheer' uitgekomen. Op 6 november verschijnt het laatste themanummer 'Ontwerpen met planten'.

> inhoud

DE BEOORDELING

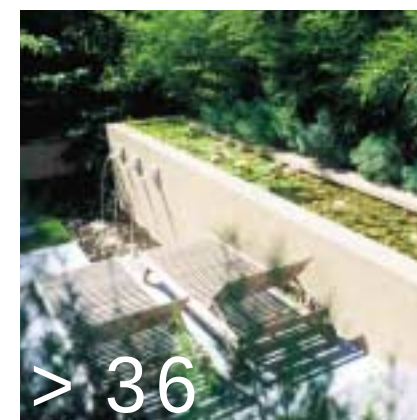
> 06

INSPIRERENDE WERKOMGEVING

> 20

TIJDLOOS COMPROMIS

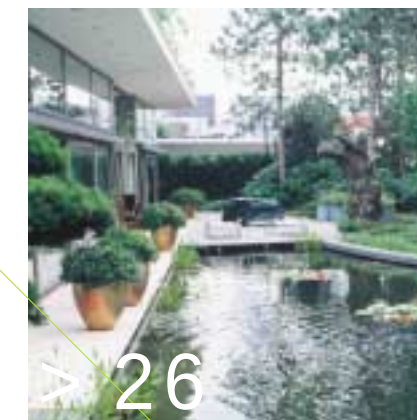
> 36

ORIGINELE EENVOUD

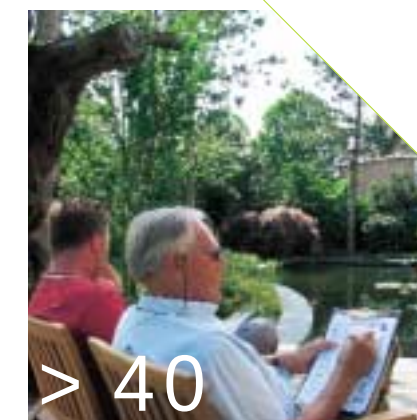
> 10

INGETOGEN BOSTUIN

> 26

IN DE KEUKEN VAN DE JURY

> 40

SOBERE MATERIALEN

> 14

NATUURLIJKE OPLOSSING

> 32

DE WINNAARS VAN 2002

> 44

> DE BEOORDELING VAN DE TUIN VAN HET JAAR

Ook dit jaar ging de deskundige vakjury gedurende de zomermaanden op pad om veertien tuinen te beoordelen voor de hovenierswedstrijd 'Tuin van het jaar 2003'. Dit leverde zes genomineerde tuinen op. Naast de beoordeling van de vakjury werden vier genomineerde tuinen eveneens onderworpen aan de kritische consumentenblik van een persjury.

>> Het Hoveniers Informatiecentrum (HIC) organiseert voor de vierde keer de hovenierscompetitie 'De Tuin van het Jaar'. De competitie is bedoeld voor de professionele hovenier en groen-voorzienier. Het HIC is destijds met de wedstrijd begonnen om het vakmanschap van de hovenier onder de aandacht van het grote publiek te brengen en de professionele tuinaanleg te bevorderen. Een brede publiciteitscampagne ondersteunt dan ook de wedstrijd. Het competitie-element heeft een leereffect en moet hoveniers uitdagen om nog betere tuinen aan te leggen.

Categorieën

De ingezonden tuinen worden ingedeeld naar oppervlakte van de tuin. Gekozen is voor een indeling in drie afmetingen: tot 100 m², tussen 100 m² en 400 m² en groter dan 400 m². Elke categorie levert een winnaar op. De soort tuin (voor-, achter- of daktuin) speelt geen rol. Onafhankelijk van de categorie oppervlakte wordt uiteindelijk de tuin met het hoogste gemiddelde aantal punten gekozen tot de Tuin van het Jaar. Hoewel de prijsklasse geen indelingscategorie meer is, zoals in de eerste twee jaren van de wedstrijd, wordt bij de beoordeling wel gekeken naar de verhouding oppervlakte en prijs van de tuin.

Het HIC heeft 31 hoveniersinzendingen ontvangen. Na een voorselectie waarin de vakjury de tuinen keurde aan de hand van foto's, plattegronden, beplantingsplan-

nen en beschrijvingen, zijn veertien tuinen overgebleven voor een keuring op locatie.

Ook dit jaar heeft een persjury bestaande uit groenjournalisten en een tuinenfotograaf de tuinen beoordeeld. Deze bekeek de tuinen door de ogen van de consument. De persjury bezocht vier van de zes geselecteerde tuinen en koos daaruit een winnaar. Deze ontvangt een persprijs. Met een selectie uit de al genomineerde tuinen wil het HIC voorkomen dat een gebrekkig aangelegde tuin de kans krijgt om de persprijs te winnen, want bij publicaties over de tuinen moet de kwaliteit buiten kijf staan.

Beoordelingscriteria

De jury heeft een aantal criteria vastgesteld die tijdens de keuringen wordt gebruikt. Ze let bij de beoordeling van de tuinen op het ontwerp met daarin onder meer de opdrachtformulering, de creativiteit en originaliteit, en de mate waarin de tuin past in de omgeving en bij het huis. Ook wordt gekeken naar ritme, harmonie en verhouding, en naar de veiligheid in de tuin. Het tweede en derde criterium betreffen de dode materialen en de beplanting die in de tuin zijn gebruikt. Zaken als materiaalkeuze, verwerking, toepassing, combinatie en afwerking spelen hierbij een rol. Daarnaast kijkt de jury naar zaken waarmee de hovenier rekening moest houden bij de aanleg van de tuin. Aan de deelnemende tuinbezitters is gevraagd welke wensen en eisen zij hadden bij de aanleg van de tuin. Ook aan de hovenier is deze vraag gesteld. Vervolgens heeft de jury vooraf gekeken of de hovenier de wensen van de tuinbezitter op de juiste manier

heeft geïnterpreteerd. De persjury voegde aan deze criteria het aspect beleving toe. De juryleden legden meer de nadruk op sfeer en uitstraling dan op verwerking van materialen. Bij de jurering van de tuinen geeft ieder jurylid punten voor de verschillende onderdelen. De cijfers worden gemiddeld en zo ontstaat een definitief eindcijfer, tot op een decimaal nauwkeurig. De cijfers staan voor de volgende waardering:

- 5 = slecht
- 6 = matig
- 7 = voldoende
- 8 = goed
- 9 = zeer goed
- 10 = uitstekend

Alle deelnemende tuinen zijn door minimaal zes juryleden beoordeeld. De jury mag per categorie maximaal drie tuinen nomineren maar heeft het recht het aantal genomineerde tuinen te verminderen als het gestelde kwaliteitsniveau niet wordt behaald.

Wedstrijdvoorwaarden

Hoveniers- of groenvoorzieningsbedrijven die aan de Tuin van het Jaar willen deelnemen, moeten aan een aantal voorwaarden voldoen:

- > Hoveniers-/groenvoorzieningsbedrijven moeten zijn ingeschreven bij het Productschap Tuinbouw.
- > Per jaar mag slechts één tuin per bedrijf deelnemen.
- > De tuin moet als project onder verantwoordelijkheid van de hovenier vallen.
- > De tuinbezitter moet toestemming verlenen tot beoordeling van de tuin.
- > Het deelnemende bedrijf krijgt vooraf bericht over het tijdstip van de keuring.
- > Het is toegestaan voor de keuring onderhoudswerkzaamheden te (laten) verrichten.
- > De jury moet tijdens de jurering kunnen beschikken over de ontwerp-tekening, foto's en het beplantingsplan.
- > Bij meer dan 35 aanmeldingen kan het HIC, in overleg met de inzender, de tuin 'doorschuiven' naar volgend jaar.
- > Een winnende tuin mag niet nog een keer worden aangemeld. Eerder genomineerde tuinen mogen binnen drie jaar na nominatie niet meedoen. Ook modeltuinen zijn uitgesloten van deelname. <

> DE VAKJURY

Foto's zijn van het Hoveniers Informatiecentrum

Initiatiefnemer HIC heeft de keuring overgedragen aan de Vaste Keurings Commissie (VKC) in Aalsmeer. De VKC heeft negen deskundigen uit het hoveniersvak in de jury opgenomen. Dit zijn met de klok mee:

Marjolein Ruijs, Amsterdam
Harrie Esselink, Deurne
Ineke Hazenaar-Bakker, Westbroek
Harro Wassens, Dedemsvaart
Louis van der Meijden, Delfgauw
Jan Eijs, Wassenaar
Gerard de Wagt, Aalsmeer, juryvoorzitter
Robert-Kees Henry, Alphen a/d Rijn
Ruud Aanhane, Katwijk a/d Rijn

> DE PERSJURY

De persjury van groenjournalisten (vlnr):
Thea Seinen, Cees Witjes, Jurgen Smit,
Marja van Rooij, Loes Langendijk en Henk Dijkman

> DE PRIJZEN

> Bij iedere wedstrijd hoort een prijs en bij deze zelfs twee. Voor de uiteindelijke winnaar van de titel Tuin van het Jaar 2003 is dat een kunstwerk van Marjolein Boereboom. Deze kunstenaar maakt beelden in steen en brons voor in en om het huis. Verder krijgen de genomineerde bedrijven een speciaal gemaakte oorkonde. De persprijs bestaat uit een ingelijste foto van de tuin die als beste door het journalistenpanel is beoordeeld. De winnaar van de Tuin van het Jaar krijgt eveneens een foto. Overigens ontvangen alle deelnemers een deelnamecertificaat en het juryrapport.

> ORIGINELE EENVOUD

> Foto's zijn van Ferry Noorden

Dat je op een kleine oppervlakte een tuin kunt maken die door het materiaalgebruik en groene karakter verrassend is, toont de patiotuin in Venray, ontworpen door Rien van Mierlo uit Deurne. De ommuurde tuin is een verlengstuk van het huis waarbij het groen de ruggengraat vormt.

> HOVENIERSBEDRIJF

Parijs, Berlijn of Sjanghai is voor top-hovenier Rien van Mierlo net zo boeiend als het peellandschap. Van Mierlo laat zich inspireren door tuinen in binnen- en buitenland, maar ook door de architectuur en boeken. Hij begon zijn loopbaan in de boomkwekerij en startte in 1976 een eigen boomkwekerij met een plantencentrum en een klein hoveniersbedrijf. Hij bekwaamde zich verder als tuinontwerper en hovenier en zijn bedrijf groeide al snel naar zes mensen. Op dit moment telt Rien van Mierlo Tuinen BV in Deurne vijftien mensen. De opdrachten bestaan voor 70% uit aanlegwerkzaamheden en

voor 10% uit onderhoudswerk. Bij zijn bedrijfspand heeft de hovenier voorbeeldtuinen aangelegd. Van Mierlo karakteriseert zijn tuinen als eigentijds met een warme uitstraling. Naast het ontwerpen van tuinen, ontwerpt en maakt hij tafels, verlichting en ornamenten. De hovenier heeft een aantal jaren zelf in de jury van de tuinenwedstrijd gezeten. „Ik vind het leuk dat we als enige in de categorie kleine tuinen genomineerd zijn. Uit ervaring weet ik dat grote tuinen meer indruk maken. Het blijft spannend.”

> Foto is van Gé Hirdes

> De patiotuin bestaat uit twee tuindelen, die van elkaar gescheiden zijn door een smal, langwerpig plantvak met een gevarieerde beplanting. <

>> „Aanvankelijk hadden we enige vrees dat er weinig groen in de tuin zou komen, maar de perspectieftekening stelde ons helemaal gerust”, vertelt de tuineigenaar van een patiotuin (100 m²) in Venray. Samen met haar man verruilde ze een jaar geleden een groot perceel rondom een vrijstaande woning naast hun boomkwekerij voor een patiowoning in een nieuwbouwwijk met kleine voor- en achtertuin. Ze wilden niet meer vele uren tuinieren maar nog wel een mooie, groene tuin. Ook moest er plek komen voor kunst en moest er voldoende leefruimte zijn. „Deze tuin is een verlengstuk van de woonkamer geworden. Het biedt een fijne plek om te lezen”, zegt de opdrachtgever tevreden. De tuineigenaren gaven hovenier Rien van Mierlo de vrije hand in de inrichting van de voor- en achtertuin. Wat de beplanting betreft hadden ze wel enige wensen: een combinatie van bloeiende en groenblijvende klimmers en heesters, en volwassen plantmateriaal. Vanuit de woonkamer wilden de bewoners niet op de oprit van de burens kijken. Ook was privacy gewenst maar zonder dat de tuin een gesloten karakter zou krijgen.

Van Mierlo werd dan ook voor de uitdaging gesteld op de smalle strook een besloten maar vooral ook een groene ruimte te ontwerpen. Een kleine boom en verspringende taxushagen bieden de beslotenheid. De hovenier maakte door een gevarieerd materiaalgebruik, de vlakverdeling in bestrating en beplanting, en de verspringende hagen een spannende voortuin. Verrassend is de haag van circa 80 cm hoog, die aan het begin van het tegelpad naar de voordeur staat. Dit dwingt de bezoeker een andere route te nemen dan het geijkte rechte pad naar de deur. Ook opvallend is de habitus van een oude klimhortensia, die als struik is gesnoeid. Van Mierlo gebruikte als bestrating gebakken dikformaat Terra-antra getrommeld, Gresgrijs tegels (40x40cm) en morenegrind in Toppro-matten. Het deel van de oprit en de entree wordt van het sierdeel voor het woonkamerraam gescheiden door een vak met granietbanden waartussen *Sagina subulata* groeit. Deze verhardingsmaterialen zijn ook in de achtertuin toegepast waardoor er eenheid is tussen voor- en achtertuin.

Tuinkamer

De achtertuin is opgedeeld in tweeën. Het deel bij het huis biedt ruimte aan twee luie stoelen waar de eigenaren geregeld zitten te lezen. Voor de met klimop begroeide wand staan

> OORDEEL VAN DE JURY

> De opdracht is goed vertaald zodat het de gewenste leefruimte is geworden. De kunst komt op een aantrekkelijke manier tot zijn recht in de tuin. Het ontwerp is origineel in zijn eenvoud. Een goede vlakverdeling zorgt ervoor dat twee terrassen en sferen ontstaan. De consequente rechthoekige belijning sluit aan op het huis. De jury waardeert het gekozen bestratingsmateriaal maar vindt dat de keuze van de rollaag en de granietbanden beter op elkaar afgestemd hadden moeten worden. De afwerking is netjes.

De beplanting is gevarieerd en de hovenier heeft de planten goed gecombineerd. Het winterbeeld is echter niet duidelijk.

De jury vindt de patiotuin een mooie besloten tuin met een juiste balans tussen meubels, verlichting, kunst en groen. De tuin straalt rust uit en is mooi aangekleed.

De waardering van de jury is op een 8,1 uitgekomen.

in twee grote houten bakken buxusbollen en *Vinca minor*. Als een groene streep scheidt een plantvak van circa 1 m breed het eerste terras van een tweede achter in de tuin. Aan de ene kant van het plantvak is een doorgang naar het achterste deel van de tuin. Deze doorgang werkt als zichtlijn die eindigt bij een kunstwerk, en is van dezelfde granietbanden en het betreedbare *Sagina* gemaakt als in de voortuin. Het kunstwerk staat voor een smalle taxushaag en is overdag en 's avonds aangelicht. Aan de andere kant van het beplantingsvak staat een waterelement dat door Van Mierlo zelf is gemaakt. Ook hier vind je het granieten materiaal terug. Het waterelement staat voor een Cortenstalen wand. „Eigenlijk wilden we een wilde wingerd tegen de wand vanwege de mooie herfstkleur, maar het onderhoud en de aantasting van de wand heeft ons ervan doen afzien”, aldus de tuineigenaresse. Het terras achter roept met de tafel en de verlichting daarboven het beeld op van een eetkamer. „En zo is het ook precies bedoeld. Een tuin als verlenging van de huiskamer waar we op elk moment van de dag kunnen lezen en uitrusten.”

> Het terras bij de woonkamer is bedoeld als rustplek voor de bewoners. In de twee luie stoelen lezen de bewoners geregeld een boek. <

> Het waterornament van granietbanden en glas is door Rien van Mierlo zelf ontworpen. Het staat voor een Cortenstalen plaat ingekaderd door klimopplanten. Vanuit de slaapkamer wordt het oog via het plantvak geleid naar het waterelement. <

> Een zittend naakt staat voor een geschoren taxushaag en trekt vanuit de woonkamer direct de aandacht. <

> Op het achterterras wordt met de familie gegeten en gedronken. Daar komt de avondzon. Als deze achter de kim verdwijnt kan de familie door de verlichting boven de hardstenen tafel tot laat in de avond natafelen. <

> Zowel in de voor- als achtertuin heeft de hovenier granietbanden als verharding gebruikt, die worden afgewisseld met *Sagina subulata*. Ook deze keuze draagt bij aan de groene uitstraling van de tuin. <

> Buxusbollen en *Vinca minor* staan op het terras bij de woonkamer. De plantbakken zijn door Van Mierlo en zijn team zelf gemaakt en bestaan uit planken van bankirai met een hoekoplossing van gegalvaniseerd ijzer. <

> De verspringende taxushagen zorgen voor beslotenheid maar zonder dat een opgesloten gevoel ontstaat. <

> Van Mierlo heeft de kleine patiotuin een groen karakter gegeven door zowel verticaal als horizontaal de ruimte optimaal te begroenen. *Hedera* begroeit voor driekwart de witte wanden, kleine bomen als *Crataegus persimilis* 'Splendens' zorgen voor de hoogtewerking, en achter een smalle taxushaag klimt *Hydrangea anomala* subsp. *petiolaris* tegen de wand. *Hydrangea aspera*, vaste planten als *Hosta* 'Halcyon', de bodembedekker *Acaena* en het gras *Stipa* zorgen voor een gevarieerde beplanting. <

> SOBERE MATERIALEN

> De tuin in Alphen kent drie niveaus. De beplanting is vrij sober. De kleur grijs overheerst in de dode materialen. <

„Mijn huis is een strak vormgegeven split-level woning met drie niveauverschillen. Ik wilde een tuin die daar volledig bij aansloot en een lange, smalle bak met water was een must”, zegt de eigenaar van de tuin. Uiteindelijk bracht Pieter Janssen, ontwerper en hovenier, drie waterspiegels, drie niveaus en een beeldbepalende rij *Miscanthus* in de tuin aan.

> HOVENIERSBEDRIJF

> Pieter Janssen is eigenaar van Groenvorm, Buro voor Tuinontwerp en Janssen Hoveniers in Alphen aan den Rijn. De ontwerpwinkel van Janssen is gevestigd in de winkel van Den Hertog interieuradviseurs. Den Hertog verkoopt de betere merken meubels. Regelmatig komt het voor dat de klanten van Den Hertog ‘even doorlopen’ en zo in contact komen met de ontwerper/hovenier. Met de eigenaar van deze tuin was dat ook zo. Zij zocht gordijnen en wandelde als vanzelf bij het

Buro naar binnen. Aanleg- en onderhoudswerkzaamheden verhouden zich als 95% tot 5%. Janssen rekent de hele Randstad tot zijn werkgebied.

De ontwerper vindt de tuinwedstrijd een leuke manier om zijn werk te meten met dat van zijn collega's. Vorig jaar was de tuin van Janssen ook genomineerd. Hij noemt het een uitdaging dat er nu meerdere tuinen in dezelfde categorie (100 tot 400 m²) zijn genomineerd want ‘dat verhoogd het competitiegevoel’.

>> „Maak maar wat, dat was er beslist niet bij. Ik wist donders goed in welke sfeer ik mijn tuin wilde.” Het hele proces van ontwerp naar aanleg was een duidelijke wisselwerking tussen de eigenaar en hovenier Pieter Janssen. Alleen de invulling van de materialen is grotendeels aan de hovenier overgelaten. „In overleg natuurlijk.”

Over het uiteindelijke resultaat is de eigenaar meer dan tevreden. Haar wensen zijn stuk voor stuk in de tuin terug te vinden en ze is erg blij met de materiaalkeuze van de uitvoerder en zijn oog voor detail. Zo ligt het hout buiten in dezelfde richting als het parket binnen, en er zit zelfs ritme in de schroeven waarmee de planken zijn vastgezet. „Daar moet je van te voren goed over nadenken. Dat noem ik vakmanschap.”

Een ander opmerkelijk voorbeeld zijn de repeterende hoogteverschillen in de tuin. Het huis bestaat uit drie niveaus en de eigenaar wilde dat de tuin daar bij aansloot. Janssen bracht daarom de houten vlonders en de Oudhollandse betontegels van 1 m² ook op drie niveaus in het ontwerp aan. „Vanuit het huis kijk ik over de planken, door de stengels van de bamboe naar de Zegerplas. Dat geeft een enorm ruimtelijk effect.” Pas als je op de houten vlonder staat zie je dat de tuin ook de diepte in gaat.

Dit soort verrassingsmomenten horen volgens de eigenaar ook in een goedontworpen tuin te zitten. „Een tuin die je in een keer kunt overzien, heeft geen spanning.” Ondanks het formaat is de tuin in Alphen aan den Rijn dan ook zo ingedeeld dat hij op ieder standpunt een ander beeld geeft. Een rij *Miscanthus* op de verticale zichtas ontnemt het zicht op de waterspiegel met waterornament. „Om het ornament te zien moet je helemaal naar het laagste niveau van de tuin.”

Harmonie

De beplanting in de tuin is ‘simpel’ in die zin dat gekozen is voor grote aantallen van één soort in plaats van veel variatie. „Dat brengt rust en harmonie en is makkelijk te onderhouden.” En zo wilde de tuineigenaar dat ook. „Ik lig liever van de zon te genieten, dan dat ik op mijn schaarse vrije dagen op mijn knieën in de tuin moet werken.”

Een andere wens van de eigenaar was dat de beplanting een mooi winterbeeld laat zien. „Ik hou zo van planten waar rijp op komt of waar een laagje sneeuw op blijft liggen.” *Angelica* en *Miscanthus* zijn hier volgens haar een goed voorbeeld van. Naast een mooi winterbeeld waren herfstkleuren een must. Janssen koos voor een haag van *Amelanchier* en dwars daarop een plantvak met *Acer palmatum*. „Bloesem in het voorjaar en knalrood blad in het najaar, zo heb je ieder jaargetijde wat.”

> OORDEEL VAN DE JURY

> De tuin voldoet volledig aan de wensen van de bewoner. Alle facetten zijn erin opgenomen en er zijn veel gebruiksmogelijkheden gecreëerd. Er is een goede balans tussen uitzicht en privacy, de lijnen zijn duidelijk en er is creatief met de ruimte omgegaan. De vlakverdeling is goed. Het ontwerp is sterk en krachtig. Op sombere dagen zijn de grijs tinten te dominant. De keuze van de dode materialen zijn dan te sober. Wel is degelijk en duurzaam materiaal gebruikt. In het beplantingsplan hadden de bladvormen en de kleuren spannender gekund. De engelwortel is een verrassend element. De plantvakken hadden strakker afgewerkt kunnen worden. Over de standplaats van sommige planten wordt getwijfeld. Minder enthousiast is de jury over de spotjes en de constructie en houtkeuze van de vlonder. De planken steken omhoog. Op het zonneterras is de afvoer van water niet geregeld.

De tuin krijgt van de persjury een 8,0 en wint de Persprijs.

> Foto is van Rens Kromhout

> Grijs kiezel en opgesnoeide *Bambusa* zijn speelse details in de tuin. De kiezel is bedoeld om de golfslag van het water op een andere manier in de tuin terug te brengen. Het opsnoeien is een idee van de eigenaar zelf. Ze kan er zo onderdoor kijken en bovendien spreekt het minimalistische uiterlijk van de kale stelen haar aan. <

> De maatvoering van de Oudhollandse betontegels is doorgezet in het waterornament. <

> Aan de kant van de burens staat een haag van *Hydrangea*. De andere kant van de waterspiegel is beplant met *Angelica*. <

> De vijver in de lengterichting ligt direct aan terras. Vanuit de eetkamer kijk je over het water naar het natuurgebied. <

> In de breedte van de tuin liggen twee langwerpige waterelementen. Ze vormen een sterk contrast met de natuurlijke vorm van de Zegerplas. <

> De eigenaar wilde zo min mogelijk stoelen in de tuin. Om met veel mensen te zitten maakt ze gebruik van de royale trappen en de randen om de vijvers. <

> De beplanting in de tuin is eenvoudig gehouden. De meeste planten zijn in rijen aangeplant. Het lijkt wel alsof ze zijn opgekuild. Hier en daar groeit een flinke pol *Lythrum* door de beplanting. <

> Geraffineerd detail is de zwevend geplaatste Oudhollandse betontegel achter in de tuin. Het lampje eronder geeft 's avonds net iets extra's. <

> INSPIRERENDE WERKOMGEVING

> Foto's zijn van Ferry Noordam

Ruud de Boer, facility manager bij Heineken International, kwam door een televisieprogramma op het spoor van tuinontwerper Jeroen Binnekade en Hoveniersbedrijf Van der tol. „Binnen een paar weken lagen er zes schetsen op tafel en werden de plannen met de hovenier op haalbaarheid doorgesproken”, zegt De Boer.

> De pergola is gemaakt van hetzelfde houtsoort als de vloer. Deze eenheid in materiaalkeuze brengt rust in de tuin. <

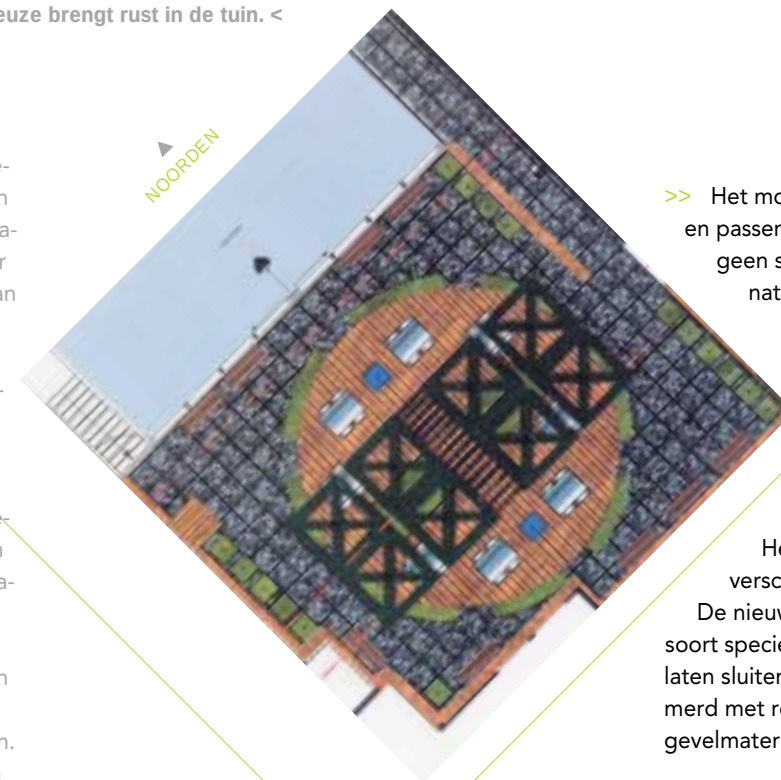

Binnen Van der tol bestaat een eigen ontwerpafdeling. De ingezonden tuin is echter ontworpen door Jeroen Binnekade. Binnekade en Van der tol hebben elkaar ontmoet tijdens de opnamen van het NCRV-programma Buren, Bulldozers en Begonia's - een docu-soap over tuinen. Het ontwerp van Binnekade is, voor de presentatie bij Heineken, op technische haalbaarheid doorgesproken met het hoveniersbedrijf. Hierbij is ook de keuze van de gebruikte materialen ter sprake gekomen.

> HOVENIERSBEDRIJF

> Van der tol is een landelijk werkend hoveniersbedrijf met 140 medewerkers in Amsterdam, dat zich richt op de Randstad. De werkzaamheden aanleg/onderhoud verhouden zich fiftyfifty. 20% van de werkzaamheden is aanleg en onderhoud bedrijfstuinen. Van der tol is gespecialiseerd in daktuinen en vegetatiedaken.

Volgens het hoveniersbedrijf is het materiaal minimalistisch van uitstraling. De sfeer van de materialen en van de verschillende decoratie-accenten vormen een belangrijk element in de tuin. De competitie 'Tuin van het Jaar' vinden ze bij Van der tol 'een goed initiatief'. Ze vinden het 'leuk dat we samen zo ver zijn gekomen'.

>> Het moest een uitbreiding van de lunchvoorziening worden, en passen bij de aangrenzende gebouwen. Ook mocht de tuin geen storend element vormen op de werkomgeving. Een natuurlijke, onderhoudsvriendelijke overgang van werkplek naar lunchplaats. „Als je ziet hoe intensief de binnentuin wordt gebruikt, weet je direct dat we er in geslaagd zijn de lunchplek uit te breiden, en een nieuwe, inspirerende werkplek te creëren. En dat op een plek waarvan niemand dat had verwacht.”

Het hoofdkantoor van de bierbrouwer bestaat uit drie verschillende gebouwen met alledrie een eigen bouwstijl. De nieuwe tuin moest eenheid brengen. „Zie het maar als een soort spec.” Om de diverse bouwstijlen beter op elkaar aan te laten sluiten zijn de gevels van de verschillende panden betimmerd met rechtopstaande red cedarplanken. „De diversiteit aan gevelmateriaal wordt zo aan het oog onttrokken.”

Intiem

Door de aanplant van dakplatanen is niet alleen een schaduwrijke plek ontstaan, maar is de ruimte ook intiem geworden. Twee

> OORDEEL VAN DE JURY

> De tuin is volgens wens ingevuld. Een uitnodigend ontwerp maar niet verrassend. De tuin is vooral degelijk en praktisch ingericht; de decorbouw rond het centrum is goed ingevuld. De aftimmering geeft de vloer een eigen sfeer die goed bij het kantoor past. De gelijkmatige vlakverdeling en consequente beplanting zorgen voor een goede verhouding en een mooi ritme. De kleurstelling van de gebruikte materialen is goed. De keuze van de beplanting is wat ingetogen waardoor de jaargetijden gemist worden. Voor de

mooie, zware bomen zijn de plantgaten wat te klein. Het is jammer dat de planten niet allemaal in lijn staan. De onderbeplanting voegt nu nog niets toe. De waterelementen detoneren. De combinatie van het hout en het hardsteen is prima en de constructie van de pergola is goed. Jammer dat sommige planken doorverren. Het zaagwerk van de tegels kan beter, maar verder is de tuin netjes afgewerkt. De jury noemt de tuin een uitnodigende gebruikerstuin.

Het eindcijfer van de tuin komt uit op een 8.

waterelementen zijn speels bij de entree geplaatst en versterken dat intieme gevoel. „Het is net of je nog binnen zit. Binnen en buiten is eigenlijk één. De waterelementen zijn gewoon een verrassend kunstdetail.” Om nog meer beslotenheid te creëren heeft de hovenier cirkelvormige, guariubahouten bakken aan de kantoorzijde van het pand geplaatst. Deze zijde vormt zo een duidelijk contrast met de kant waar de serre staat en waar geen hoge bakken staan. „De serre is de kantine. Het terras is voorzien van dezelfde tafels en stoelen, waardoor buiten en binnen ook weer één ruimte lijken. De bakken aan de kantoorzijde van de tuin vormen eigenlijk een denkbeeldige muur als de serredeuren openstaan.”

De beplanting in de tuin noemt De Boer eenvoudig, maar met voldoende variatie. „Er staan groenblijvende planten zoals *Buxus*, *Camelia*, *Bambusa* en *Nerium*. Daarnaast heeft Binnekade ruimte gelaten voor seizoensbeplanting zoals *Pelargonium* of andere zomerbloemen.” Op verschillende plaatsen in de tuin staan piramidevormige zuilen met *Petunia*.

De tuin 'leeft' volgens De Boer weer, en dat sluit volgens hem helemaal aan bij de filosofie van Heineken. „We maken een genotsmiddel en het is goed om mensen te zien genieten.”

> Overal op de natuurstenen tegels zijn dezelfde houten bakken geplaatst met groenblijvende planten. <

> Binnen is ook een beetje buiten in de tuin van Heineken. De muren en het plafond zijn buiten gemaakt van planten en andere natuurlijke materialen. <

> Bakken van guaribahout zijn gevuld met bamboe. De dichte begroeiing is aangeplant als haag omwille van de privacy. <

> Bij de entree naar het terras zijn twee waterornamenten geplaatst. Zij ontnemen het zicht op het terras vanuit het kantoor. <

> De verlichting en watervoorziening zijn volledig geïntegreerd in het ontwerp opgenomen. <

> Vanuit de bedrijfskantine loop je makkelijk door naar buiten. De drempel is door eenduidig materiaalgebruik komen te vervallen. <

> De tuin is vooral door de dakplatanen een besloten plaatsje geworden. <

> De houten betimmering verbindt de verschillende kantoorpanden met elkaar. De verscheidenheid in bouwstijlen valt daardoor weg. <

> De
'Tuin van het
Jaar 2003' is aangelegd
door Teun van der Meijden van
Blommeij Groenprojecten in Boxtel.
De jury waardeerde deze tuin
met 9,3 punten. Meer
over deze tuin vanaf
pagina 32.

> INGETOGEN BOSTUIN

OPPERVLAKTE VAN AF 400 M²

Zoals het huis binnen is ingericht, rustig met een aantal beeldbepalende meubelstukken, zo moest ook de tuin vormgegeven worden. Opvallende boomvormen in een tapijt van grassen kenmerken dan ook de tuin in Weert. Voor de eigenaar heeft ontwerper Jacques van Leuken uit Nuenen op een fantastische manier het 'binnen-buitengevoel' in de tuin tot uitdrukking gebracht. Hoveniersbedrijf Gustaaf Geldrop leverde vervolgens een knap staaltje vakwerk in de aanleg.

> Foto's zijn van Ferry Noordam

> HOVENIERSBEDRIJF

> Ton Verduin is mede-eigenaar van Gustaaf Geldrop BV. In 1995 heeft hij samen met Arend de Winter Combagroen het toenmalige failliete bedrijf Gustaaf Geldrop overgenomen. Het bedrijf is voornamelijk gespecialiseerd in de aanleg van grote particuliere tuinen. „Maar”, zegt Verduin, „ik heb ook opdrachten gehad voor destijds f350 per jaar. De grootste opdrachten lopen nu tot in de E 350.000 en we doen alles wat er tussenin zit.” Het werk - 20% aanleg grote particuliere tuinen en 40% bedrijfs- en instellings-tuinen, de rest betreft onderhoudswerkzaamheden - wordt met 55 man geklaard. „We hebben 35 man in vaste

dienst, de rest zijn tijdelijke krachten.” De opdracht voor de genomineerde tuin in Weert kwam van ontwerper Jacques van Leuken uit Nuenen. Het ontwerp is van zijn hand. De beide heren hebben gezamenlijk besloten de tuin aan te melden voor de hovenierswedstrijd. „We vonden de tuin en het huis een mooi geheel vormen dat zeer goed past in de omgeving, ondanks de aparte vormgeving van de woning”, licht de hovenier de deelname aan de wedstrijd toe. Voor hem is het nu afwachten. „Eerlijk gezegd gaat de hele wedstrijd aan me voorbij, maar ik vind het leuk dat we bij de laatste zes zitten.”

> Foto is van Bert Jansen

> Opvallend element in de tuin is de grote waterpartij die aan een zijde de strakke lijnen van het huis volgt en aan de andere zijde de natuurlijke lijn van het bosgedeelte. <

>> „Wat mijn wensen waren? Ik had er een aantal. Ik moest sowieso direct vrij kunnen zitten. Dus is meteen volwassen plantmateriaal aangeplant. De architectuur van het woning, de inrichting en de tuin moesten op elkaar aansluiten en de binnenhuisinrichting moest doorgetrokken worden naar de tuin. Ik wilde de tuin vanuit alle woon- en slaapvertrekken zien. En water, veel water, dat geeft mij een enorm gevoel van vrijheid”, somt de tuineigenaar op. Het is de voorliefde voor grote waterpartijen die ervoor zorgde dat het klikte tussen ontwerper en tuineigenaar. „Ik kwam met Jacques van Leuken in aanraking nadat ik aan de architect en aannemer van mijn huis had gevraagd of zij een tuinarchitect kenden. Hier heerst nog het 'ons-kent-onsprincipe' - dat zal wel iets zuidelijks zijn - en zij noemden de naam van Van Leuken.” Van Leuken is vanaf het moment dat de eerste schetsontwerpen voor het huis op tafel lagen bij het bouwteam betrokken. Door de onderlinge afstemming tussen architect, binnenhuisarchitect en groenontwerper is er eenheid in vorm en sfeer tussen huis, interieur en tuin. „Ik wilde aan de voorkant pertinent geen uitstraling naar buiten. Daarom is het huis aan de voorkant ingetogen en de tuin is daar op afgestemd.” Rustige beplanting in grijsgroene tinten in glooiende plantvakken met hier en daar een mooie vormboom bepalen het beeld. „Naar achteren toe opent het huis zich en bestaat de wand voornamelijk uit glas. De tuin is van alle kanten te zien. Dat is ook de reden dat ik in huis maar een grote plant heb staan, want de tuin komt de kamer binnen.”

Meubelstuk

Van Leuken wist de inrichting van huis en tuin niet alleen bijeen te brengen door hier en daar een boom als een meubelstuk in de tuin te planten, maar ook door de vormen van het inpanidige zwembad in de vijver te laten terugkomen. De ene zijde van de grote waterpartij die direct aan de woning ligt, is recht, de andere zijde is golvend. Deze golvende lijn van de vijver vormt eveneens de overgang van het strak architectonische deel bij het huis naar het bosrijke deel aan het einde van de tuin. Dit bosgedeelte met dennen, rododendrons, varens en anemonen ontnemt het zicht op de omringende bebouwing. Grote goudbronskleurige potten van Mobach gevuld met *Pittosporum* hebben in de tuindelen dicht bij het huis een plek gekregen. De plant in de huiskamer staat in dezelfde Mobachpot, net als de mandarijnenboompjes op het inpanidige terras. Over de aanleg van de tuin is de tuineigenaar zeer tevreden. „We hebben nauwelijks inboet gehad. Over de oude olijf die in het vlonderterras staat heb ik me nog wel zorgen gemaakt. Ik vroeg me af of hij de koude winter wel zou overleven, nadat hij uit het warme zuiden kwam. Het temperatuurverschil is groot. Gelukkig loopt hij weer goed uit.”

> OORDEEL VAN DE JURY

> Het ontwerp is zeer ambitieus en perfect uitgevoerd. Er is zeer creatief met de ruimte omgegaan, de verhoudingen zijn passend en de tuin heeft een mooie belijning gekregen. De vijver sluit prachtig aan op het huis en heeft een passende rand. De stedelijke omgeving is prima uitgeschakeld, zoals de wens was van de opdrachtgever. Het groengedeelte heeft naar de mening van de jury meer ruimte nodig. Er heerst rust in de tuin. Vooral de voortuin noemt de jury geslaagd. De gebruikte materialen zijn goed gekozen: mooie tegels, een prachtige verlichting en een mooie

kleurstelling in de voortuin. Wel vindt de jury dat de folie en de slangen te zichtbaar zijn in de vijver. De verdere afwerking is wel goed, maar helaas is hier en daar een plank in de vlonder los. Ontwerper en hovenier hebben een zware kwaliteit beplanting gebruikt. Vooral de bomen zijn prachtig. De beplanting is met zorg en op een natuurlijke manier verwerkt, waardoor een bos-effect bereikt wordt. De inboet is netjes. De jury noemt deze tuin een knap stukje vakwerk met lef, zowel in ontwerp als in aanleg.

Het eindcijfer van de beoordeling is uitgekomen op 8,9 punten.

> Aansluitend op de zandstenen strip is in een puntvorm een vlonder gelegd. Het houten materiaal sluit aan op het meer natuurlijke, bosrijke gedeelte van de tuin. <

> De beplanting roept de sfeer van een bos op en is in lagen opgebouwd. Bij de vijver zijn varens, grassen en anemonen geplant. De lage beplanting gaat over in een heesterlaag van rodo's. Pinussen vormen de afscheiding van de tuin met de stedelijke omgeving. <

> De voortuin bestaat uit verschillende grassoorten waarin opvallende bonsaivormen van *Taxus* en Japanse esdoorns staan. De beplanting is nog jong, maar als de plantvakken zijn dichtgegroeid is het goed voor te stellen dat het wuivende gras de golvende beweging in de lijnen van de tuin versterkt. <

> Omdat de garage zich onder het maaiveld bevindt, loopt het oprijpad vrij steil af. Het niveauverschil wordt door natuurlijk ogende taluds en glooiingen opgevangen. Deze glooiingen in het maaiveld lijken in tegengestelde beweging te zijn voortgezet in de belijning van het garagepad (basalt), maar ook van het pad naar de voordeur en de plantvakken. Het golvende geheel van de grasgroepen roept het beeld van de zee op, waarover het vlonderpad naar de voordeur zweeft. Deze dynamiek in het ontwerp contrasteert met de strakke belijning van het huis. <

> De Jura-zandstenen tegels die in de woonkamer zijn gebruikt, zijn doorgetrokken in een strook van 1 m langs het huis en vormen de rand van de vijver. Op de rand staan goudbronzen potten van Mobach. Uit het water lijken drie zwanen op te stijgen: een kunstwerk van Ben van Lier uit Helmond. <

> De houten vlonder in het verlengde van de vijver biedt leefruimte. Een oude olijfbom is het bepalende element op het terras en vanuit het woongedeelte van alle kanten zichtbaar. <

> De olijfbom met zijn knoestige en grillige habitus is een kunstwerk op zich. De boom, geleverd door Van den Berk Boomkwekerijen, is vijfhonderd jaar oud en afkomstig uit Zuid-Italië. Hij is bij aanplant flink geknot maar loopt nu weer uit. <

> Een slingerend pad van schors loopt door het bosgedeelte waardoor een rondgang door de tuin mogelijk is gemaakt. Tussen de beplanting zijn spots aangebracht om de bomen aan te lichten. <

> NATUURLIJKE OPLOSSING

„Na een flinke regenbui stond onze tuin helemaal blank. Wij wilden het grondwaterpeil in de tuin beheersbaar maken”, zegt de eigenaar van de tuin. Teun van der Meijden, een oud-collega en nu eigenaar van het gelijknamige hoveniersbedrijf, kon de tuin wel aanleggen maar schakelde voor het ontwerp Etienne Minnaard in.

> Het terras is omgeven door vier rechtopgaande *Carpinus betulus* en vormt het middelpunt van deze diepe, overwegend groene tuin. Het verval in de tuin is bijna 3 m. <

> HOVENIERSBEDRIJF

> Tot voor kort combineerde Teun van der Meijden zijn hoveniersbedrijf met een parttime baan als docent. Vanaf 1 september richt hij zich volledig op zijn bedrijf. Het bedrijf van Van der Meijden is gespecialiseerd in de aanleg van ecologische groenprojecten. Hij werkt daarvoor samen met tuinarchitect Etienne Minnaard. De architect en het hoveniersbedrijf zijn in de loop der jaren stevig op elkaar ingespeeld. De architect roept tijdens de ontwerpfase regelmatig de hovenier erbij en ook bij de oplevering van de tuin wordt de architect betrokken. „Een tuin maken is bij ons een wisselwerking.”

Ecologische tuinen vindt Van der Meijden 'lastig te omschrijven'. Hij noemt ze liever natuurlijke groenprojecten, maar het komt er volgens hem op neer, dat je het ontwerp, de inrichting en de beplanting afstemt op de omgeving en gebruikmaakt van de elementen die van nature al in zo'n gebied aanwezig zijn.

> OORDEEL VAN DE JURY

> Er is heel goed omgesprongen met de bestaande elementen en met de ruimte is effectief omgegaan. Ook is er goed gebruik gemaakt van water en diepte-effecten. Hoewel de waterwilgblokken erg apart zijn, is het ontwerp zelf niet vernieuwend. De kleurstelling is goed. De begrenzing naar het huis is niet waarneembaar en de tuin past perfect bij het huis en de omgeving. Er is een duidelijke vlakverdeling die door herhaling ritmisch is. In de overgang naar het landschap is die lijn echter niet doorgevoerd. De tuin komt daardoor wat gekunsteld over.

Er zijn mooie materialen gebruikt. De beplanting is veelzijdig en de keuze van de beplanting is goed. Er heerst rust en ruimte. In het moerasgedeelte zijn er iets te weinig moerasplanten aangebracht. Jammer dat het water bij de eerste keuring niet helder was. De kleurstelling van de dode materialen is mooi en goed doordacht. De materialen zijn zeer degelijk en goed verwerkt. Alleen bij het moeras zijn de traptreden niet helemaal gelijk. Het geheel getuigt echter van vakmanschap.

De tuin eindigt met het cijfer 9,3.

>> De eigenaar van de tuin in Boxtel is verrast door de natuurlijke oplossing van de ontwerper. „Hij speelt met het grondwater, hij gebruikte het zelfs in zijn ontwerp.” De achtertuin ligt grotendeels in een ven. De woning zelf ligt op een dijk waardoor de tuin dik twee meter lager ligt. Gevolg hiervan was dat na een flinke regenbui de hele tuin blank stond. Goedbedoelde adviezen waren er genoeg, maar de familie bleef gras en planten vervangen. „Dat was zo'n beetje ons jaarlijkse onderhoudswerk geworden. Alles ging hier dood en daar wilden we van af.” Via Blommeij Groenprojecten werd contact gezocht met Etienne Minnaard. Minnaard is freelance tuinontwerper en ontwerpt met de natuur. Hij nam de oorspronkelijke situatie - moeras en ven - dan ook als uitgangspunt voor zijn ontwerp. Hij verlaagde het laagste punt van de tuin tot moeras. Om het waterniveau te kunnen regelen werd een deelloverlaat gemaakt naar aangrenzende sloten. „Als de waterstand in het moeras te hoog wordt, loopt het water automatisch weg.” De eerste gedachte, het permanent wegpompen van water, is hier vervangen voor een totaal ander idee. Het oorspronkelijke landschap is teruggebracht in de achtertuin en de beplanting is daar op aangepast. „Een prachtige ecologische oplossing”, meent de eigenaar.

Beplanting

Wens was dat de tuin niet afhankelijk zou zijn van bloeiende beplanting in de zomer. „Heel bepalend voor de structuur

van de tuin is daarom de blokvormige basisbeplanting in verschillende groentinten. En de strakke, betonnen tegels.” Om uitval in de toekomst zoveel mogelijk te voorkomen wilde de eigenaar het liefst planten die van nature in dit gebied thuishoren. „Logische beplanting! Ik vind bamboe wel mooi, maar dat past hier niet.” De hovenier adviseerde hen ook vooral veel traditionele planten te nemen, maar in overleg met de ontwerper zijn de planten niet op een traditionele manier toegepast. Zo staan waterwilgen, *Salix alba*, in grote blokken bij elkaar. En in de moerasbak staat een beplanting van *Carex* met daartussen hemelsblauwe *Iris*. „Dat is zo verrassend mooi om te zien.” Ook voor de planten die al in de tuin aanwezig waren en het wel goed deden is op verzoek van de eigenaar een nieuwe plek gevonden. „Ze zijn in grote groepen aangeplant, dat maakt het onderhoud veel eenvoudiger.” Hoe verder je naar achteren gaat, des te natuurlijker wordt de tuin. Zo liggen er om het huis veel betontegels en een terras. Verder naar achteren zijn dezelfde tegels toegepast maar liggen ze verder uit elkaar. Uiteindelijk houden de tegels op en komt het weiland weer in zicht. „De titel van het ontwerpplan luidt ook: van cultuur (huis) naar natuur (weidelandschap)”, zegt de eigenaar. Het kunstwerk in de tuin heet 'Die Treppe'. Het lijkt alsof dit kunstwerk er door de architect is ingetekend, maar het is door de bewoners zelf in een later stadium aan de tuin toegevoegd.

> De lengte van de tuin wordt nog eens extra benadrukt door een watergoot. De grijze tegels langs de goot zijn de enige mogelijkheid om naar het achterste gedeelte van de tuin te lopen. <

> Achter in de tuin is ruimte voor een extra zitje. De tuin grenst direct aan de spoorlijn Den Bosch-Eindhoven, een van de drukste spoorlijnen van Nederland. <

> In de tuin zijn overwegend bladplanten aangeplant. Om het hoogteverschil te accentueren zijn muren opgetrokken. Leifruit is langs de muren geleid. <

> De grijze Schellevis betontegels en de groene beplanting geven de tuin een sobere maar chique uitstraling. <

> De tuin is opgebouwd uit verschillende niveaus. In het achterste gedeelte van de tuin, vanaf het midden, zijn verschillende waterelementen aangebracht. Zo liggen er achtereenvolgens een watergoot, een waterspiegel en een moerasgedeelte. <

> Waterwilgen zijn groepsgewijs in blokken aangeplant. De blokvorm komt terug in de tegels, de borders, het terras en de bomen rondom het terras. <

> Het kunstwerk 'Die Treppe' aan de rand van het moeras is door de familie zelf uitgezocht en aan het ontwerp toegevoegd. <

> Dezelfde tegels die in de vijver liggen als sier-element, worden herhaald in het moerasgedeelte als staptegel. <

> TIJDLOOS COMPROMIS

OPPERVLAKTE VANAF 400 M²

> Foto's zijn van Ferry Noordam

„Mijn man houdt van klassiek en mij kan het niet modern genoeg zijn”, zegt de bezitter van deze tuin. „Dat betekent altijd compromissen sluiten, in huis en nu ook in de tuin. Wat ik zo plezierig vond is dat de ontwerper en bedrijfsleider van Intratuin Vught daar zo enthousiast in meedachten, op voet van gelijkwaardigheid, zonder hun ideeën te willen doordrijven.”

> HOVENIERSBEDRIJF

> Intratuin Groenprojecten in het Brabantse Vught neemt regelmatig deel aan wedstrijden. Het hoveniersbedrijf had ook vorig jaar een genomineerde tuin. Dit jaar heeft ontwerper Jan Nickmans (links) voor de vierde keer een van zijn tuinen aangemeld. Hoewel de publiciteit die de wedstrijd met zich meebrengt altijd meegenomen is, is dat voor de mensen van Intratuin niet de belangrijkste drijfveer om mee te doen. Bedrijfsleider Raoul Hagenbeek hecht veel waarde aan de mening van vakgenoten. Het juryrapport beschouwt hij als nuttige feedback. Intratuin Groenprojecten werkt voor 99% in de aanleg en het onderhoud van particuliere tuinen in de regio. De tuinen die Intratuin aanlegt, komen nadien vaak in een onderhoudstraject. Sinds kort is hiervoor binnen het bedrijf een zelfstandige onderhoudsploeg gestart. Behalve Nickmans en Hagenbeek werken nog veertien mensen in het bedrijf.

Foto: Jan Zandee

> Overzicht vanaf het hoogste niveau in de tuin. De vijver vormt het verbindende element tussen de niveaus. Hij is opgebouwd met betonblokken en later in een lichte zandkleur gestuukt. <

>> Het echtpaar in Vught kocht destijds de woning vanwege de strakke lijnen. De tuin, romantisch met een vijver en een bruggetje, paste er niet echt bij. Het moest anders, mooi en naar ieders tevredenheid. Toen de tuin 'aan de beurt' was, wandelden de Vughtenaren veel door hun dorp om tuinen te kijken. Wanneer zij een tuin mooi vonden, bleek dat er bijna altijd een van Intratuin Vught te zijn. „We hebben eigenlijk niet verder gekeken maar besloten dat zij in ieder geval het ontwerp moesten maken. De gesprekken verliepen zo plezierig dat wij Intratuin ook gevraagd hebben de aanleg te verzorgen.”

De tuinbezitters hadden een lijst met wensen die zij verwezenlijkt wilden zien. Zo wilden zij de verschillende niveaus in de tuin handhaven, moest er een zonneterras komen, wilden zij een grasveldje op een specifieke plek, mocht de tuin van buitenaf niet te zien zijn, moest een aantal planten worden hergebruikt en moest er een 'klusplaatsje' komen voor de grote hobby van de bewoner: sleutelen aan de Harley Davidson.

Na twee of drie gesprekken kwam ontwerper Jan Nickmans met twee ontwerpen. „Beide overtroffen onze verwachting”, zegt de vrouw des huizes. „Omdat we sommige elementen van het ene en sommige van het andere ontwerp mooier vonden, hebben we ook hier weer een compromis gesloten. In al onze gesprekken om te komen tot het uiteindelijke ontwerp hebben we altijd het gevoel gehad dat we als gesprekspartners gelijkwaardig waren.”

Voldoende ruimte

Ook over de vondsten en het materiaalgebruik zijn de opdrachtgevers zeer tevreden. Als voorbeeld noemen zij het vierkant van vijf maal vijf tegels dat het gazon doorbreekt, en de entree van de tuin. In de oude situatie was er nauwelijks ruimte voor het klussen aan de motor. Nu is er een plaatsje dat niet alleen voldoende ruimte biedt voor het sleutelen maar ook voor het openhaardhout en de tuinkruiden, nodig voor de hobby van de bewoonster: koken.

De tuin is in mei 2002 aangelegd en de afgelopen warme zomer hebben de eigenaren er volop van genoten. „Wij zijn geen tuiniers”, zegt de eigenaresse, „maar we vinden het steeds leuker. Dat komt ook omdat we altijd kunnen bellen. Ze zullen wel eens gek van me zijn geworden, maar ik had nooit het gevoel dat ik te veel was.”

NOORDEN

Ontwerptekening: Jan Nickmans, Intratuin Vught

> OORDEEL VAN DE JURY

> De wensen van de tuinbezitter zijn goed ingevuld. De kleurkeuze is goed. Het waterelement is creatief en overbrugt de niveaus waarmee het hoogteverschil goed is opgevangen. De muren en de entree zijn erg fraai. Sterke herhalingen geven de tuin ritme en het krachtige ontwerp zorgt voor een juiste maatvoering bij de verdeling in vlakken. Voor de oprit zou duurzamer materiaal gebruikt moeten worden. De verlichting is mooi. De bladcontrasten komen mooi uit in de tuin. De plantafstanden zijn goed, de rand achter de

vijverpartij had iets sterker gekund. De lavendel is wat klein. Bij de keuring in het najaar bleek deze vervangen door *Buxus*, dit was een duidelijke verbetering. De tuin is mooi afgewerkt. De jury geeft een compliment voor de opvang van de hoogteverschillen. Behalve voor de oprit is verharding van uitstekende kwaliteit gebruikt. Alles is bouwkundig perfect aangelegd, zeer degelijk en veilig. Ook het straatwerk kan niet beter, dit is een knap stukje vakwerk.

De tuin in Vught kreeg als eindcijfer 9,0.

> Overzicht over het tweede niveau naar de uitgang van de tuin. Knotplatanen zorgen voor het groene accent in het 'hobbygedeelte' van de tuin. <

> Het tweede niveau, waarop de entree naar de woning ligt, is deels gazon. Langs de rand naast de trap staat een hoge taxushaag achter een lage buxusstrook. Uit de buxussen verrijzen drie grafietkleurige, keramische plantenbakken. De *Lobelia* zorgt voor het kleuraccent. <

> Het terras op het bovenste tuindeel grenst aan de eetkamer. Voor een warmere sfeer is hier gekozen voor eikenhouten plantenbakken. <

> Langs de woning staan weer drie plantenbakken, in dit geval gevuld met *Pennisetum*. In de grindstrook zijn spots verwerkt die de bakken aanlichten. Met de potten worden seizoensaccenten gelegd, de beplanting kan wisselen. <

> Op het hoogste tuinniveau staat een tuintafel van teakhout met zwarte kunststof tuinstoelen. De zwarte parasol past bij de stoelen. Het kunstwerk is tijdelijk, de bewoners zijn nog op zoek naar een beeld dat kan blijven staan. <

> Een stukje 'begane grond' is vrijgehouden voor de hobby's van de bewoners. Links, niet zichtbaar, is de ingang naar de garage. De trapreden in de gehele tuin zijn van Indisch natuursteen. De lichtgrijze natuursteen tegels komen uit België. <

> Onzichtbaarheid van de tuin vanaf de weg was een wens van de bewoners. Dit heeft vooral te maken met het veiligheidsgevoel. De toegangsdeuren van bankirai vormen de entree tot zowel de tuin als het woonhuis. De voortuin is bewust sober gehouden. <

> Het vierkant van vijf maal vijf tegels valt bij de tuineigenaren zeer in de smaak. Het doorbreken van het gazon maakt dit deel van de tuin speelser. Het gazon was gewenst omdat in het voorjaar hier als eerste de zon in de tuin schijnt. Dit plekje is dan bij uitstek geschikt om te ontbijten. Een niveau hoger ligt het zonneterras. <

> IN DE KEUKEN VAN DE VAKJURY

Iedere hovenier die met een van zijn tuinen meedingt naar de hovenierstitel van het jaar, vraagt het zich af. Waar beoordelen mijn kritische vakbroeders de tuinen op? Ruud Aanhane, eigenaar van De Tuinen van Ruud Aanhane, is een van die juryleden. Hij hield een persoonlijk dagboek bij van de keuringsdagen. Zonder het geheim van de kok te verraden, laat hij de lezers van Tuin&Landschap over zijn schouder meekijken in de keuringskeuken van de jury.

> Foto's zijn van Ruud Aanhane

Woensdag 11 juni 2003
keuringsdag 1

> BENIEUWD

> We verzamelen bij het Centraal Station in Utrecht. Het voelt alsof we op een schoolreisje gaan en we zijn reuze-benieuwd. De radio in de bus belooft ons een stralende dag. Vandaag en morgen gaan we negen tuinen keuren in de zuidelijke helft van Nederland.

> Als eerste rijdt de bus naar IJsselstein. Voordat we er zijn, zien we eerst nog even de tekening en de opdrachtformulering. Vooral dat laatste is een belangrijk punt in de beoordeling. Het gaat om de vraag wat de opdrachtgever voor eisen en wensen heeft, en wat de hovenier daar mee gedaan heeft. Soms voert een hovenier letterlijk uit wat de klant wenst. Jammer, want dat komt het eindbeeld meestal niet ten goede. Zo wilde de opdrachtgever van de tuin in IJsselstein Italiaanse elementen in de tuin. Nu ligt deze tuin aan een echte Hollandse dijk. Dus werd een Hollandse tuin aangelegd, prachtig passend bij het huis en de omgeving. Om de klant toch tevreden te stellen werden twee cipressen aangeplant. Los in de border staan ze er een beetje verloren bij.

> Op naar Roosendaal, waar we twee tuinen bezoeken. En nog twee totaal verschillende ook. Met de eerste tuin heb ik wat moeite. Ik vind de tuin erg imponeren door de aparte vorm. Het huis staat midden op het perceel en de niveauverschillen zijn door middel van 'stralen' van betonelementen opgevangen. Het beeld is onrustig door het gebruik van verschillende verhardingsmaterialen.

> Ook de tweede tuin in Roosendaal imponeert. De tuin wordt vooral gekenmerkt door een gazon in bulten. Alsof je in een Teletubbielandschap staat. De ronde vormen van het gazon passen perfect in het geheel. Maar de beplanting is nog zeer jong en voegt daardoor nauwelijks iets toe. Begrijpelijk, maar een winnende tuin moet nu eenmaal een

volwassen beplanting hebben. Het was beter geweest als de hovenier nog een paar jaar had gewacht met deze inzending.

> Hoe het ook kan zien we in Weert. Daar is midden in de stad een tuin aangelegd met volwassen bomen en struiken. Het is heel indrukwekkend om in een volwassen bos te lopen van nog geen jaar oud. Complete bomen zijn over het huis getild om de sfeer van een bos op te roepen.

> De tegenstelling is groot met Venray. Tot nu toe hebben we voornamelijk grote tuinen gezien en deze kleine tuin is dan even wennen. De ruimte in deze patioachtige tuin is optimaal benut. Ondanks de kleine oppervlakte is het een groene oase. Wat het meest opvalt, is de perfectie van de aanleg. Alles is met de grootste zorg gemaakt. Ook de tuinverlichting en de meubels zijn opvallend mooi. Deze maken er een echte buitenkamer van.

> Moe maar voldaan strijken we neer in Eindhoven om tot rust te komen zodat we de volgende dag weer fris op pad kunnen. <

> Jan Eijs en Harro Wassens vullen de keuringsformulieren in over de tuin in Weert. <

Donderdag 12 juni 2003
keuringsdag 2

> SPANNEND

> We zijn weer vroeg op pad. Iedereen is nog vol van de eerste dag. De indrukken worden nog eens besproken. Ook de cijfers die we hebben gegeven passeren de revue. Zo'n jurering blijft spannend.

> In Boxtel ligt een prachtige tuin. Het huis staat ongeveer 2 m boven het landschap en bovendien ligt op een ongelukkige plek een kelderingang die bereikbaar moet zijn. Op een heel creatieve manier zijn de niveauverschillen overbrugd. Door de gelaagde opbouw van de tuin past de tuin goed bij het huis. Aanleg en onderhoud zijn perfect. Of toch niet helemaal? Een grasrol hangt wat scheef op een steil talud. Moet je hier een opmerking over maken? We vinden van niet. Aan deze tuin is zoveel zorg besteed dat zo'n grasrol moet kunnen.

> In Dongen worden we opgewacht door de vrouw des huizes. De gastvrouw schenkt ons koffie en vertelt enthousiast over de tuin. Het valt ons op dat de mensen waar we komen allemaal enthousiast zijn. Anders doe je, denk ik, ook niet mee aan zo'n prijsvraag. Je krijgt toch een heel peloton mensen op bezoek die ongegeneerd door je tuin banjeren. Hoe het ook zij, de tuin in Dongen had alles in

zich van plaatjes uit de Libelle. Misschien dat juist daardoor de aansluiting met het huis net wordt gemist. Wél past de hergebruikte betonsteen wonderwel bij het huis. Voor ons een bewijs dat niet alleen maar dure materialen gebruikt hoeven te worden voor een goed resultaat.

> Door gaan we naar Sprang-Kapelle. In de bus is het aangenaam koel. Het eerste jaar dat we keuringen deden, reden we allemaal in onze eigen auto achter elkaar aan. Soms 400 km op één dag! Dat was niet zo'n succes en tegenwoordig hebben we een luxe touringcar tot onze beschikking. Het voordeel is dat we nu de jurering in de bus kunnen doen. En die tijd hebben we soms hard nodig. Zo ook om de tuin in Dongen te bespreken. De tuin heeft zeker zijn charmes. Het betreft een voortuin met een opzichtige pergola en dito zwevende tegels. De bus is verdeeld in twee kampen met voor- en tegenstanders van de pergola. Er ontstaat een pittige discussie over materiaalkeuze, functie en beleving. Cijfers worden bijgesteld. Dat bewijst dat er goed naar elkaar geluisterd wordt.

> In Vught is de laatste tuin voor vandaag. Al bij binnenkomst valt de vijver met fontein op. In prachtig gestuukt bakken klettert het water iets te hard naar beneden. Je hoort de vogels niet meer fluiten. We zijn het erover eens dat de beplanting steken laat vallen, maar dat doet niets af aan de kwaliteit van de aanleg.

> Ook deze dag was de moeite meer dan waard. We vinden allemaal dat we heel mooie tuinen hebben gezien. Kan het nog mooier? We zien nu al uit naar de volgende sessie. <

> IN DE KEUKEN VAN DE VAKJURY

Dinsdag 8 juli 2003
keuringsdag 3

> ONDER DE INDRUK

- > Vandaag gaan we naar het noorden. We hebben er twee dagen opzitten en zijn zeer onder de indruk van hetgeen we gezien hebben.
- > We verzamelen in Amsterdam. De eerste tuin is een privébedrijfstuin bij een bierbrouwer. Eigenlijk is het een restruimte tussen hoge gebouwen. Om de ruimte intiem te maken is een pergola geplaatst en zijn dakplatanen geplant. De ruimte sluit aan bij het restaurant en dient als eeterras. Eigenlijk is het een buitencafé. Om die sfeer te versterken zijn de gevels en de vloer met gelakt hout afgemeterd. Heel bijzonder. In een poging de plantvakken aan te kleden zijn truttige plantjes toegevoegd. Ook vind ik de *Buxus* in het middenvak aan de magere kant. Ik stel me voor dat het een soort ijscoupe van *Buxus* moet worden, maar op dit moment lijkt het een beetje op een volkstuintje. Niet iedereen is het echter met me eens. Het kan verkeren...
- > Net als in Roosendaal zijn ook in Almere twee tuinen ingezonden. De eerste tuin heeft een lange vijver met aan het eind een terras. De symmetrie heeft de hovenier vastgehouden door een boom precies vóór het bankje te zetten waardoor je hinderlijk tegen de stam aan zit te kijken.

> Beoordelen is een zaak van de juiste afweging maken tussen vormgeving, uitstraling en aanleg. <

- > De tweede tuin is een tuin met lef. In diagonale lijnen zijn metalen roosters aangebracht als loopvlakken. Het patroon is consequent toegepast en het metaal is doorgezet in de erfafscheiding en in klimzuilen. Toch is het een en ander aan te merken op de technische uitvoering en de afwerking. De klimzuilen vind ik ronduit lelijk. In de bus ontstaat wederom een felle discussie over de waardering. Duidelijk is dat de keuzes in het ontwerp gewaardeerd worden.
- > De tuin in Dronten is een grote en grenst aan een bosrand. Als overgang is een prachtige pergola gemaakt, begroeid met klimklanten. Het is heerlijk rondlopen door een bonte verzameling planten. Toch klopt de routing niet helemaal. De verwerking van de verharding vinden we niet overal even strak. Dat is in deze landelijke sfeer niet zo'n probleem, maar de hovenier heeft heel wat gefrutseld met bestratingsvormen en dan gaat het toch hinderen.
- > De laatste tuin in Alphen aan den Rijn heeft maar één bestratingsvorm. Van grote, grijze tegels is een sterk patroon gemaakt wat een rustig ritme oplevert. De tuin is een overgangsgebied naar een achter de tuin liggend recreatiemeer. Verrassend is dat er drie strakke vijvers zijn: één in de kijkrichting en twee daar haaks op. Ze gaan een spel aan met de verhardingsvlakken waardoor een gevarieerd beeld ontstaat. De beplanting geeft hoogte aan de tuin. Vooral verticale vormen als bamboe en *Miscanthus* zijn opvallend. Jammer is dat de taxushaag achterin het niet goed doet. Kennelijk de verkeerde standplaats. Wat verder opvalt is dat de technische uitvoering hier en daar te wensen over laat. Overeind blijft dat het een heel bijzondere tuin is.
- > Deze dag is een mooie afsluiting van onze rondreis. We zijn het erover eens dat het niveau van de tuinen omhooggaat. Dat moet ook wel want we willen aansprekend blijven. De punten zijn gegeven, maar de winnaars nog niet bekend. Dat doen we in een eindronde, waarbij we in één dag de mooiste tuinen nog eens bezoeken om een definitieve keuze te kunnen maken. <

Dinsdag 2 september 2003
eindronde

> SNOEPPREISJE

- > Vandaag een echt snoepreisje. Er hoeft niet meer geschreven te worden. Alle tuinen zijn gekeurd en beschreven. We hoeven alleen nog de winnaars aan te wijzen. In de drie categorieën hebben we bepaald welke tuinen genomineerd zijn. En daar gaan we er een aantal van bezoeken om ze goed ten opzichte van elkaar te kunnen beoordelen. Ook kunnen we met dit tweede bezoek de beplanting nog eens zien. Kijken hoe het er nu bij staat. Tijdens het rijden bekijken we de teksten van de juryrapporten die de hoveniers en hun klanten krijgen. Het is een hele klus om in goed Nederlands de beoordelingen onder woorden te brengen.
- > De eigenaren van de tuinen die we gaan bezoeken zijn op de hoogte gebracht. We hopen dat ze de hovenier nog de gelegenheid hebben gegeven de tuin up-to-date te maken. Een verzorgde tuin maakt het plaatje natuurlijk pas echt af. We verzamelen in 's-Hertogenbosch en reizen af naar Vught. Het valt me op dat de verzorging inderdaad optimaal is. Een border met *Lavendula* is vervangen voor *Buxus*. Een hele verbetering. We vinden het jammer dat ook de voortuin meedoet in de competitie. Hij is zeker niet slecht maar doet toch afbreuk aan de achtertuin. Een strategische fout.
- > Ook de tuin in Boxtel ziet er perfect uit, ondanks de droogte van de afgelopen maanden. Desondanks is er niet extreem veel water gegeven. Een bewijs dat de planten op hun juiste plek staan. De tuin imponeert opnieuw.
- > In Weert overheerst een ander gevoel. Van de zomer viel mijn mond open van verbazing over de poging een bossfeer te creëren in de stad. Nu valt toch op dat de stad wel heel nadrukkelijk aanwezig is. Even twijfel ik of het wel zo verstandig was om hier deze sfeer te willen maken, maar daarvoor is het te goed gedaan. De voortuin blijft imponeren. Ik vind hem zelfs indrukwekkender dan de vorige keer. Mis-

schien heeft dat met het weer te maken. Door de bewolking is het licht zachter.

- > De tuin in Alphen is met dit sombere weer minder indrukwekkend. Kennelijk werken de grijze tegels niet mee aan de beleving. Wat ijersterk overeind blijft is de bijzondere vormgeving.
- > In de laatste tuin, in Amsterdam, werden we kritisch ontvangen. Camera's hielden ons in de gaten. We gingen door verschillende sluizen en het ritselde van de beveiligingsmensen. Kennelijk was dit het domein van de bobo's. In de ommuurde restauranttuin was hier niets meer van te merken. Deze straalde een enorme rust uit. De plek nodigde echt uit om te gaan zitten. <

> Evaluatie in de bus. <

> FINAL MEETING

- > Tijd voor onze 'final meeting'. We sloten ons in de bus op en kozen de winnaars. Soms voerden we de nodige discussie. Wat laat je nou zwaarder wegen: vormgeving, uitvoering of staat van verzorging? De keuzes waren niet altijd even makkelijk. Uiteindelijk kwamen we tot een unaniem besluit. Eigenlijk verbaasde me dat, omdat de meningen nogal eens verschilden. Toch blijkt dat iedereen vol is van die ene tuin. En dat is de tuin waarin het ontwerp, de aanleg en het onderhoud één zijn. Kortom: de perfecte tuin. De tuin van het jaar 2003. <

> WINNAARS AAN HET WOORD

De winnaar van de 'Tuin van het Jaar' moet kunnen rekenen op een aanzienlijke dosis publiciteit. Tuin&Landschap vroeg de winnaars van vorig jaar om te reageren op deze stelling. De uitkomst: waardering voor het werk maar de publiciteit kan veel beter.

GEMENGDE GEVOELEN

WINNAAR 2002

>> Hoveniersbedrijf Harry Esselink in De Heurne legde afgelopen jaar beslag op twee prestigieuze titels. In oktober werd Esselinks thematuin 'Verstaalde eenvoud' gekozen tot Floriade-tuin 2002. Een maand later viel de beurt aan de inzending voor de hovenierswedstrijd Tuin van het Jaar. Met een 9,3 als eindcijfer behaalde de tuin de eervolle titel Tuin van het Jaar 2002. Harry Esselink, directeur van het gelijknamige hoveniersbedrijf, kijkt met gemengde gevoelens terug naar vorig jaar. „De publiciteit die we hadden verwacht na het winnen van de Tuin van het Jaar bleef nagenoeg uit”, zegt Esselink. „Dit is achteraf bekeken te wijten aan gebrekkige communicatie naar de media.” Het HIC is als organisator van de hovenierswedstrijd verantwoordelijk voor de publiciteit richting landelijke media. Esselink: „In het voortraject leverde het HIC perfect werk maar in het natraject minder. De beloofde felicitatie-advertentie verscheen enkele dagen te laat in provinciekrant De Gelderlander. Ook was de plaatselijke televisiezender TV Gelderland niet benaderd door het HIC.”

„De Tuin van het Jaar is bij ingewijden natuurlijk bekend. De bladen Tuin&Landschap en Groei&Bloeï besteden uitgebreid aandacht aan de hovenierswedstrijd. Landelijk gezien is er echter weinig bekendheid. Dit zou best eens iets meer mogen zijn, bijvoorbeeld door publicaties in meer algemene bladen.” Wat Esselink ook tegenviel waren de matige reacties van collega-

hoveniers. „Niet alle hoveniers lijken blij te zijn met je prestatie”, aldus Esselink.

Klanten reageren wisselend op het succes van Esselink. „Bij sommige mensen win je vertrouwen omdat je hebt laten zien wat je kunt. Andere mensen durven plotseling niet meer. Deze mensen willen bijvoorbeeld een eenvoudige tuin die niet te duur is. Ze denken dan dat je alleen maar bijzondere tuinen maakt die onbetaalbaar zijn. Onze markt is echter niet veranderd: tweederde van onze jaaromzet halen we nog steeds uit kleine, regionale klussen.”

De titel Tuin van het Jaar betekent voor Esselink persoonlijk een bevestiging. „Het neemt twijfel over de juiste lijn van vakdenken weg. Klanten nemen je in vertrouwen omdat je als kenner een bepaald gezag hebt gekregen. Je durft nu een eenvoudig ontwerp neer te leggen waar je voorheen commentaar op zou hebben gekregen. Door je autoriteit op ontwerpgebied wordt dit nu wel als vakwerk gezien.”

Voor de winnaar van dit jaar heeft Esselink een tip: „Zorg dat je de publiciteit goed regelt. Hier moet je al mee beginnen zodra je bericht krijgt van de jury dat je genomineerd bent. Je kunt bijvoorbeeld lokale bedrijven inlichten over je nominatie en persberichten uit laten gaan naar tijdschriften en kranten. Op deze manier promoot je niet alleen je eigen bedrijf maar ook de hovenierssector in het algemeen.”

VEEL PUBLICITEIT

PERSPRIJS 2002

>> De Persjurijs Tuin van het Jaar 2002 is in het bezit van Ron van Kampen uit Purmerend. Van Kampen is eigenaar van VOF Hoveniersbedrijf Ron van Kampen. „Ik ben altijd erg betrokken bij de Tuin van het Jaar-competitie”, vertelt Van Kampen. „Omdat ik al negentien jaar in het bestuur van de VHG zit maak ik de wedstrijd steeds van dichtbij mee. Ik wilde al geruime tijd meedoen maar daarvoor had ik een tuin nodig die een kans zou maken.” Die kans deed zich drie jaar geleden onverwachts voor. Een samenwerkingsverband met HNS Landschapsarchitecten in Utrecht resulteerde in een potentiële prijswinnaar. Van Kampen: „Hier hadden we door een samenloop van omstandigheden de gelegenheid om iets apart te doen. Toen ik bezig was met de aanleg van de tuin realiseerde ik me dat deze tuin een goede kans zou maken. De wetenschap dat deze tuin kon meedingen naar de titel gaf wel even een kick.”

Toch duurde het nog twee jaar voordat Van Kampen de tuin bij het HIC aanmeldde. In die tijd kon de tuin naar volwassenheid groeien. Van Kampen had zoveel vertrouwen in zijn inzending dat de nominatie door de vakjury voor hem vanzelfsprekend was. In de eindbeoordeling belandde hij met een 8,7 op een tweede plaats achter hovenier Harry Esselink.

„De genomineerde inzendingen zijn van hoge kwaliteit. De verschillen tussen de nummers één en twee zijn dan ook vaak minimaal. Het lijkt me voor de jury een moeilijke job om daar een winnaar uit te kiezen.”

Van Kampen gunt hovenier Esselink de winst van harte: „In Esselinks tuin is beplanting belangrijk. Daar hou ik van. Je kan zien dat

het ontwerp van een hovenier komt en niet van een kunstenaar.” De beoordeling van de persjury is volgens Van Kampen een gevoelskwestie. Hij stelt dat de beleving van de tuin de doorslaggevende factor is geweest bij zijn verkiezing tot winnaar van de persprijs.

Graag had Van Kampen meer publiciteit gezien voor de Tuin van het Jaar-wedstrijd. „Zowel regionaal als landelijk kan het HIC meer doen om de Tuin van het Jaar bekend te maken. Via regionale tv en dagbladen en eventueel via de landelijke pers. „De voorbereiding ligt bij het HIC. Hierna moet je als bedrijf zelf regelen hoe je de promotie voortzet. Wij hebben zelf veel aandacht besteed aan de promotie. Zo zijn we als winnaar van de persprijs op Radio Noord-Holland geweest en hebben we met een foto op de voorpagina van het streeknieuws gestaan.”

Het winnen van de prijs leverde veel reacties op. Van Kampen: „Felicitaties van collega's en een grote toestroom van klanten. Mensen krijgen vertrouwen in je en kiezen heel bewust voor jouw bedrijf. Toch zie je ook collega's die niet reageren of met een schuin oog naar je gaan kijken.” De waardering die je binnen het vak krijgt staat voorop wat Van Kampen betreft. „Een aai over de bol is altijd leuk. Door VHG Noord-Holland zijn we tot tweemaal toe in de bloemen gezet. Tijdens een officiële bijeenkomst en later nog eens tijdens een bestuursvergadering. Heel leuk dat mensen zo betrokken zijn.”

Als tip voor de winnaar van dit jaar geeft Van Kampen het volgende mee: „Laat je klanten zien dat je gewonnen hebt, ga door met je werk en geniet van de prijs!”